

ara, sed ab arrha dicitur; unde (ut ait Scaliger ad Festum,) melius arrhilator; est enim qui emturiens data arrha postulat sibi credi. Christian. Becman. *de Orig. Ling. Latin. voce Arrilator.*

CAPUT II.

De

Definitione Rei.

X.

Absoluta nominis explicatione, quæ merito præcedere debuit, arg. l. 1. de l. & l. Mozz. de contract. art. 1. n. 1. ad ipsius Rei tractationem progredimur; ubi in limine statim solvenda erit quaestio illustris & præjudicialis: An Arrha sive Arrhæ datio sit Contractus? Hoc affirmat gl. ad l. contractus. 17. C. de fide instrum. verb. etiam arrharum; quam sequitur Bart. & Bald. ad d. l. 17. Paul. de Castro, in l. 2. C. quand. liceat ab empt. reced. num. 7. Bertazol. tr. de claus. claus. 31. gl. 7. n. 3. Besold. in delib. jur. lib. 18. quest. 6. vers. indeq; colligunt. Wesemb. π. ff. tit. de contrah. empt. n. 9. & Bachov. in not. ibid. Gothof. ad l. 3. C. de act. empt. Gabriel. Mudæus, ad l. 35. pr. ff. de contrah. empt.

X I.

Fundamenta, quibus prædicti Dd. nituntur, sunt, primo d. l. contractus. 17. C. de fid. Instr. ubi aliis contractibus etiam Arrhæ datio annumeratur. Secundo addit Sichardus hanc rationem: quia, inquit, cum datio arrharum non efficiat, ut diximus, quin res semper sit integra, h. e. partes possint resilire. Ergo apparet, illam dationem non esse perfectionem contractus, sed esse quid diversum à contractu, & ideo per se esse contractum. ad d. l. contractus. §. illud num. 2. Aliam rationem substituit Hunn. ad Treutl. disput. de empt. & vend. thes. 8. lit. B. quest. 52. dicens: Mihi itaque verior hæc ratio esse videtur, quod arrharum datio consensum ac con-

ven-